

Je vás příliš mnoho

Čtení: Sd 7, 1 – 7, Žd 11, 32-34

Písňe: Radujte se, bratři (Svítá č. 284), Proto tady jsem, Jen v Tebe důvěru mám, Chval ho ó duše má, Dej nám moudrost, odvahu (Ez 672)

Příběhy starého zákona jsou svědectvím o Božím jednání s lidmi. Kromě toho jsou svědectvím o lidské nestálosti, ale také o lidské poslušnosti, oddanosti a odvaze. Jedním z těchto příběhů je příběh o hrdinovi víry Gedeonovi.

Začněme od potíží, do kterých se dostal Izraelský národ. Do jeho země vtrhli příslušníci národů Midjan a Amálek. Tito nájezdníci brali Izraelcům všechnu úrodu a také všechny dobytek. Izraelci se snažili, aby všechno co mohli před Midjanci ukryli. Proto budovali úkryty na horách, v soutěskách, v jeskyních a na nepřístupných vrcholcích. Ale to nestačilo Midjanci je přepadali znovu a znovu.

Abychom si přiblížili to, co se vlastně Izraelcům dělo, zkusme příklad ze současnosti. Představte si, že by do vašeho domu nebo bytu vtrhla spousta cizích lidí a ti by pobrali všechno, co by se jim hodilo. Vzali by nejen všechny peníze, ale také by pobrali všechno, co máte ve špiži a v ledničce, takže byste pak doma neměli vůbec žádné jídlo. Pak by vzali všechny mobily, tablety a počítače, ale ani u toho by neskončili. Vzali by všechny knížky, všechno oblečení, kromě toho, co byste měli na sobě a také všechny hračky. Nezůstalo by vám doma vůbec nic. Pak by vás ještě pro svou zábavu trochu zmlátili a rozloučili by se s vámi slovy „Přijdeme zase.“

Oni si Izraelci za tyto potíže mohli tak trochu sami. Namísto uctívání jediného pravého Boha vystavěli oltáře Baalovi a vedle nich posvátné kůly jeho partnerce bohyni Anat. Proto na ně Bůh dopustil trápení. Náš příběh tím ale teprve začíná. Bůh povolal muže jménem Gedeon, aby vedl Izraelce do boje.

Nyní už Gedeon táboří u pramene Charódu v Gileádsském pohoří s armádou čítající 32 000 mužů a chystá se do bitvy. Ale co to? Bůh ke Gedeonovi promlouvá: „Je vás příliš mnoho. Takto byste se mohli vychloubat, že jste vítězství nad Midjanci zvládli vy sami.“ Gedeon tedy jedná: „Všichni, kdo se bojíte, můžete rovnou jít domů.“ Gedeonova armáda se za chvíli zmenšila na 10 000 mužů. Pak nechal Bůh Gedeona přivést své vojsko k vodě, aby zbylé bojovníky vyzkoušel. Nařídil mu: „Odděl ty, kteří si při pití budou klekat na kolena od ostatních.“ Těch, kdo nepoklekli bylo pouhých 300 mužů.

Proč to Bůh udělal? Pokleknutí lze chápat jako vzdání úcty v tomto případě místnímu bůžkovi pramene Charódu. Dodejme, že jméno pramene znamená bázeň. Můžeme tomu porozumět takto. Jenom ti, kdo nepoklekli před modlou bázně mohli zůstat a jít do boje s Gedeonem. Z velké Gedeonovy armády nyní zbyla malá skupina. Byli to ale ti, kteří se nebáli jít do boje a kteří odmítli vzdát čest komukoli jinému než jedinému pravému Bohu. Zkrátka to byli nebojsově věrní svému Bohu. Jenom oni mohli být Bohem použiti k vysvobození Izraele.

Pomalou nastává noc. Gedeonův tábor leží nad táborem Midjanců. Bůh nyní Gedeona posílá na výzvědy. „*Ihned sestup do tábora nepřátel, neboť jsem ti je vydal do rukou. Jestliže se bojíš*

sestoupit sám, sestup do tábora se svým mládencem Púrou.(Sd 7,9b-10). Gedeon se opatrně a potichu spolu s tím mládencem plíží ke hlídkám tábora. Midjanců a Amálekovců je zde opravdu spousta. Bezpečně víme, že je jich více než 120 000. Řekli bychom, že to s Gedeonovými 300 muži nevypadá moc nadějně. Ale Gedeon na to nedbá. Sedí potichu ve tmě a poslouchá, co si nepřátelští bojovníci povídají.

Jeden z nich právě popisuje druhému svůj sen. „Zdálo se mi, že se na midjanský tábor valil pecen ječného chleba. Přivalil se ke stanu a vrazil do něho a celý ho zbořil. Ten druhý mu odpovídá: „To může být jen meč Izraelce Gedeona, syna Joašova. Bůh mu dal do rukou Midjance a celý tábor!“ Pro Gedeona je to ujištěním, že mu Bůh opravdu připravil vítězství.

Gedeon se vrací zpět do svého tábora, rozděluje svých 300 mužů na tři oddíly. Dá jim beraní rohy na troubení a prázdné džbány na ukrytí pochodní. Říká jim „Sledujte mě a dělejte, co já. Až dojdou k okraji tábora, udělejte přesně to, co já. Jakmile se svými muži zatroubím na roh, i vy kolem celého tábora začnete troubit na rohy a křičet: Za Hospodina a Gedeona!“

Všechny tři oddíly se potichu v noční tmě rozmístí kolem nepřátelského tábora. O půlnoci zatroubí na rohy, rozbijí džbány, ve kterých byly ukryty zapálené pochodně a křičí „Mečem za Hospodina a Gedeona!“

Co se stane, když vás někdo o půlnoci vzbudí strašným křikem a rámusem? Rozespálí vyskočíte na nohy a bude vám chvíli trvat, než pochopíte, co se vlastně děje. Přesně to se stalo Midjancům a Amálekovcům. Začali potmě pobíhat po svém táboře a bojovat jeden proti druhému. Nakonec se všichni dali na útek. Bůh dal Gedeonovi slavné vítězství. Midjanci se z této porážky nikdy nevzpamatovali a jejich útoky na Izrael skončily.

Na závěr se společně zamysleme nad tím, co z Gedeonova boje vyplývá pro nás.

- Když nás Bůh pošle do boje, pak nezáleží na našich vlastních schopnostech, ani na tom, kolik nás je. Pokud On všechno připravil, vyhraje.
- Boha musíme ve všem poslouchat i když to na první pohled nevypadá jako dobrý nápad. Představte si, že by Gedeon udělal dělení své armády polovičatě a nechal si více, než 300 mužů. Pak by ale měl mezi nimi některé, kteří by nebyli úplně spolehliví. Ti by pak mohli způsobit předčasně hluk a bitva by byla prohraná.
- Bůh nám ukazuje nejistotu našich nepřátel a také to, že to byl On, kdo do nich tuto nejistotu vnesl. Jenom On dokáže připravit nejen nás k vítězství, ale také naše nepřátele k prohře.
- Bez našeho přispění se vítězství nemůže uskutečnit. Představte si, že by si Gedeon řekl, „ať si to Bůh to vybojuje sám“ a šel domů. Midjanci by pak mohli řídit dál. Je potřeba si uvědomit, že Bůh tady a teď nikoho jiného nemá. My jsme ti nebojácní bojovníci a my také musíme jít bojovat.

Amen